
ROZGNIEWAŁY (2) *part praet act pf*

o, e oraz a jasne.

sg m N rozgniewały (1). \diamond G rozgniewałego (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Który się rozgniewał (2) : O nánędznieyfsy a fśálony człowiecze grzéffny/ [...] Ktoryż niégdy lękáfs fie obliczá człowieka rozgniewalégo/ ij czemu fie nie opatryfs na dzień fądny *OpecŻyw* 191.

α. *W funkcji rzeczownika* (1) : Widźimy dobrze/ gdy kto w wefelu miáry niema/ podobien bywa fzałonemu: tákież rozgniewáły/ tákież zśtrálfzony *SienLek* 13v.

Synonimy: rozsrożały, rozsrożony.

Cf **ROZGNIEWAĆ SIĘ**

LW